Nr 32. **Pszczyna,** dnia 7 sierpnia **1937.**

GAZETA URZĘDOWA
POWIATU PSZCZYŃSKIEGO.

Wychodzi w każdą sobotę. Prenumerata kwartalna wraz z przesyłką 3,80 zł. Ogłoszenia za wiersz dwułamowy lub jego miejsce 0,40 zł., z obcych powiatów 0,50 zł. Przyjmowanie ogłoszeń do środy. Abonament przyjmuje każdy urząd pocztowy.

Za redakcję odpowiedzialny: Sekr. A. Wróbel, Wydział Powiatowy. Nakładem powiatu Pszczyńskiego i drukiem firmy Alfons Lokay w Pszczynie.

Część urzędowa.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 25 czerwca 1937 r.

o wykonaniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. w sprawie zmiany ustawy o monopolu zapałczanym.

Ciąg dalszy.

§ 3. 1) Na dowód uiszczenia opłaty monopolowej lub podatku od zapalniczek, przywożonych z zagranicy i z obszaru W. M. Gdańska przez podróżnych na osobisty użytek po wejściu w życie rozporządzenia niniejszego będzie wydany kwit, który w ciągu miesiąca od daty wystawienia będzie zastępował znaczek podatkowy na przywiezionej zapalniczce.

2) W ciągu tego miesiąca przewiezioną zapalniczkę należy zgłosić wraz z kwitem na uiszczenie opłaty monopolowej lub podatku do urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych celem zaopatrzenia jej w znaczek podatkowy. Urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych zatrzymuje kwit na uiszczenie opłaty monopolowej lub podatku, wydany przy przywozie zapalniczki na obszar Rzeczypospolitej.

§ 4. 1) Osoby, posiadające w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego zapalniczki na osobisty użytek niezaopatrzone w znaczek podatkowy, obowiązane są zgłosić je w ciągu 3 miesięcy od dnia wejścia w życie tego rozporządzenia w kasie urzędu skarbowego do zaopatrzenia w znaczek podatkowy za opłatą podatku lub opłaty monopolowej w wysokości, określonej w § 1.

2) Od obowiązku uiszczenia opłaty monopolowej lub podatku (ust. 1) wolni są ci posiadacze zapalniczek niezaopatrzonych w znaczek podatkowy, którzy przewieźli je z zagranicy lub z obszaru W. M. Gdańska w ruchu podróżnych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego i posiadają kwit na uiszczenie od tych zapalniczek w swoim czasie przypadającej należności skarbowej. Jednakże i w takich przypadkach należy zgłosić zapalniczki wraz z kwitem w kasie skarbowej w terminie określonym w ust. 1 do zaopatrzenia w znaczek podatkowy.

§ 5. Każda osoba może zgłosić do zaopatrzenia w znaczek podatkowy tylko jedną zapalniczkę, przeznaczoną na własny użytek.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1937 r.

Minister Skarbu: E. Kwiatkowski

(Przedruk z Dziennika Urzęd. Min. Spraw Wewn. z dnia 31 lipca 1937 r. Nr. 20, poz. 150)

OKÓLNIK Nr. 44

z dnia 28 lipca 1937 r.

o języku wniosków (pism) w obrocie administracyjnym z Niemcami.

(Nr. GL. 65-1/2)

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Prezesów Wojewódzkich Sądów Administracyjnych, Starostów i Prezydentów Miast.

Konsulat Niemiecki w Katowicach wystąpił do Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego z inicjatywą zwolnienia władz niemieckich od obowiązku zaopatrywania w uwierzytelnione przekłady polskie zgłaszanych za pośrednictwem tego Konsulatu wniosków z zakresu pomocy administracyjnej.

W związku z tym Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Zagranicznych (pismo z dn. 1. VII. 1937 r. Nr. E. III. 694/N/11/1) wyjaśnia, iż w świetle art. 19 układu polsko-niemieckiego o obrocie prawnym z dnia 5 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 217 z 1926 r.) w obrocie administracyjnym z Rzeszą Niemiecką mają w zakresie języka zastosowanie następujące zasady:

1) Wnioski niemieckich władz krajowych (a zatem nie Konsulatów) mogą opiewać w języku niemieckim.

Dołączane do wniosków takich **dokumenty publiczne** winny być zaopatrzone w przekład na język polski, uwierzytelniony zgodnie z postanowieniami art. 18 tegoż układu.

Zasada, o jakiej mowa wyżej, nie dotyczy dołączanych do omawianych wniosków władz niemieckich pism (podań) pochodzących od osób **prywatnych.** Te ostatnie bowiem pisma (podania) opiewać muszą po polsku i zaopatrzenie ich w przekład na język polski, o ile zredagowane zostały w języku niemieckim, nie wystarcza.

2) Podania osób prywatnych skierowane bezpośrednio do władz polskich muszą być zredagowane w języku polskim. Niemiecka redakcja podań tych, choćby zaopatrzonych w tłumaczenie polskie, nie jest dopuszczalna.

Względem dołączanych do podań osób prywatnych dokumentów publicznych mają odpowiednie zastosowanie zasady wyrażone wyżej pod 1 ust. (2).

3) Pisma Konsulatów niemieckich nawet w ramach postanowień art. 19 powołanego układu podlegają ogólnym zasadom obowiązującym w zakresie korespondencji obcych przedstawicielstw z władzami polskimi i jako takie redagowane być winny wyłącznie w języku polskim.

Do pism tych stosują się poza tym wszystkie zasady wyrażone wyżej pod pkt. 1 ust. (1) i (2).

4) Art. 19 omawianego układu polsko-niemieckiego stanowi wyraźną zasadę, że **wnioski krajowych władz niemieckich** o wydanie wypisów z aktów stanu cywilnego **skierowywać należy bezpośrednio do najwyższej polskiej władzy administracyjnej** powołanej do prowadzenia rejestrów (Min. Spr. Wewn.) i że w tym trybie nadsyłane wnioski mogą być redagowane w języku niemieckim.

Oczywistą jest rzeczą, że **wnioski władz** krajowych niemieckich, skierowywane do władz polskich **za pośrednictwem Konsulatów niemieckich** pod przytoczoną zasadę w zakresie jezyka nie podpadają.

Ostatnio więc wymienione wnioski traktować należy analogicznie do dokumentów pulicznych (por. wyż. pkt. 1 ust. 2) i żądać zaopatrzenia ich w uwierzytelniony przekład polski.

Praktycznie rzecz biorąc, konsulaty niemieckie, dołączające do zredagowanego po polsku wniosku swego o wydanie wypisu z aktu stanu cywilnego zredagowany po niemiecku wniosek niemieckich wladz krajowych, winny być wezwane:

a) albo do zaopatrzenia dołączonego wniosku władz niemieckich w uwierzytelniony przekład na język polski,

b) albo do skierowania wniosku tego po myśli art. 19 ust. (2) układu polsko-niemieckiego

bezpośrednio do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

5) Wszystko co powiedziano wyżej, obracając się ściśle w ramach układu z dnia 5 marca 1924 r. dotyczy tym samym wyłącznie wniosków o wydanie wypisów z aktów stanu cywilnego.

Specjalnego traktowania wymagają wnioski o adnotację w polskich rejestrach stanu cywilnego zmian, jakie nastąpiły w stanie cywilnym zarejestrowanych na podstawie uznania, uprawnienia, przysposobienia, rozwodu, zmiany nazwiska, zmiany wyznania i t. p. aktów orzeczonych obcymi aktami administracyjnymi (orzeczeniami sądowymi).

Wnioski tego rodzaju, omawianym układem nieprzewidziane, podlegają co do języka ogólnym zasadom obowiązującym w obrocie międzynarodowym, w myśl których językiem obowiązującym w zakresie wszelkich rekwizycji natury administracyjnej jest język określony wewnętrznymi przepisami państwa wezwanego. Z faktu, że wedle przepisów polskich językiem urzędowania władz polskich jest język polski, wynika, że omawiane wnioski, bez względu na to, czy zgłoszone zostały przez krajowe władze niemieckie, przez niemieckie konsulaty, czy też przez osoby prywatne, zredagowane być winny wyłącznie w języku polskim.

Dołączane do wniosków tych **dokumenty publiczne,** stanowiące podstawę żądanej adnotacji zaopatrzone być winny w przekład polski, poświadczony przez tłumacza przysięgłego, bądź konsula państwa wzywającego (niemieckiego).

Przytoczone zasady podaje się do wiadomości oraz stosowania w drodze wzajemności w korespondencji z władzami niemieckiemi.

Okólnik niniejszy nie zmienia zasad okólnika Nr 192 z dn. 4 listopada 1931 r. o obrocie prawnym polsko-niemieckim w sprawach rekwizycji aktów stanu cywilnego (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 19, poz. 301) stanowiąc jedynie zasad tych rozwinięcie. Pozostaje on również w związku z okólnikiem Nr 66 z dn. 25 kwietnia 1931 r. cz. III w sprawie korespondencji zagranicznej władz administracji ogólnej i władz samorządowych (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 3, poz. 107), jednakże dotycząc zagadnienia specjalnego, w skład jego nie wchodzi.

(—) Paciorkowski
Podsekretarz Stanu.

Starosta Pszczyński
Nr G. 48/37.

Pszczyna, dnia 6 sierpnia 1937 r.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie § 2 i 3 rozp. Wojewody Śl. z dnia 15. I. 1937 r. w sprawie zabezpieczenia podaży i uregulowania cen przedmiotów powszechnego użytku (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) po zasięgnięciu opinii Powiatowej Komisji do badania cen ustalam następujące ceny maksymalne na wyszczególnione niżej przedmioty powszechnego użytku:

Ceny chleba:

1 kg chleba z mąki żytniej 95 %	0,34 zł
1 kg chleba z mąki żyt. 50-55 % (sitkowa)	0,36 zł
1 kg chleba razowego 95 %	0,28 zł
1 bułka pszenno-wodna 50 gr.	0,05 zł

Ceny maksymalne mięsa:

1 kg słoniny śwież.	2,— zł
1 „ „ solonej	2,— „
1 „ boczku śwież.	1,70 „
1 „ „ wędzon.	2,— „
1 „ wieprzowiny śred. gat. z dokł.	1,80 „
1 „ wołowiny „ „ „ „	1,40 „
1 „ głowizny	0,80 „
1 „ nóżek wieprzowych	0,60 „
1 „ otoczków	0,90 „
1 „ wątroby wieprzowej	1,60 „
1 „ cenaderki	1,40 „
1 „ siekanki	1,80 „
1 „ nerek	1,60 „
1 „ kiełbasy zwyczajnej	2,— „
1 „ salcesonu	2,— „
1 „ kiszek kaszanych	0,80 „
1 „ kiszek bułczanych	0,80 „

Ceny maksymalne obowiązują w całym powiecie pszczyńskim począwszy od dnia 6 sierpnia 1937 r.

Równocześnie tracą moc wszystkie poprzednio wydane obwieszczenia w sprawie ustalenia

cen maksym.— Właściciele przedsiębiorstw sprzedaży są zobowiązani do uwidocznienia cen tych stosownie do wydanych rozporządzeń policyjnych Miejskich Urzędów Policji wzgl. Okręgów Urzędowych z stycznia br.

Winni żądania lub przekroczenia cen wyższych od wyznaczonych, ulegną karze w myśl art. 4 i 5 rozp. Prez. R. P. z dnia 31. VIII. 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszechnego użytku (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 527). oraz art. 64 rozp. Prez. R. P. z dnia 22. III. 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 365), zaś za nieujawnienie cen w myśl § 2 Rozporządzenia Rady Związkowej z dnia 24 kwietnia 1915 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 353 Nr 79). —

STAROSTA
w z. (—) Dr. Riess.

URZĘDOWA CEDUŁA

Giełdy Zbożowej i Towarowej w Katowicach.

Katowice, dnia 30 lipca 1937 r.

Ceny rozumieją się za 100 kg. w złotych parytet wagon Katowice, w handlu hurtownym, w ładunkach wagonowych.

Nazwa towaru:	Kursy ustalone na podstawie:			
	Cen transakcyjnych		Cen orientacyjnych	
	od	do	od	do
Żyto	23,25	—	23,—	23,25
Pszenica jednolita	—	—	28,—	28,50
Pszenica zbierana	—	—	27,50	28,—
Owies jednolity	—	—	22,—	22,50
Owies zbierany	21,—	—	21,—	21,50
Jęczmień przemiałowy	22,—	—	21,50	22,—
Jęczmień pastewny	—	—	20,50	21,—
Fasola biała	—	—	31,—	32,—
Fasola kolorowa	—	—	24,—	25,—
Łubin żółty	—	—	—	—
Łubin niebieski	—	—	—	—
Groch Viktoria	—	—	28,50	29,50
Groch polny	—	—	—	—
Mąka ziemniaczana superior	—	—	36,50	37,50
Mak	—	—	85,—	87,—
Kukurydza	—	—	25,—	26,—
Hreczka	—	—	—	—
Mąka pszenna gat. I wyc. 0-30%	45,—	46,50	45,—	46,—
„ „ gat. I 0-50%	—	—	43,—	44,—
„ „ gat. I A.0-65-%	41,—	43,—	42,—	43,—
„ „ gat. II 30-65%	—	—	40,—	41,—
„ „ gat. II A.50-65%	—	—	36,—	37,—
„ „ gat. III 65-70%	—	—	34,—	35,—
„ „ razowa 0-95%	—	—	32,—	33,—
„ „ pastewna	—	—	19,—	20,—
Mąka żytnia gatunek I 0-50%	34,—	34,50	34,—	34,50
„ „ gat. I 0-65%	33,—	33,25	33,—	33,50
„ „ gat. II 50-65%	—	—	26,—	26,50
„ „ razowa 0-95%	—	—	27,75	28,25
Otręby pszenne grube przem. stand.	18,—	—	17,50	18,—
„ „ średnie „	—	—	17,—	17,50
„ „ miałkie „	—	—	16,75	17,25
„ żytnie przem. stand.	16,50	—	16,50	17,—
Kuchy lniane	—	—	24,75	25,—
„ rzepakowe	—	—	19,25	20,—
Śrut sojowy	29,—	—	29,—	29,50
Śrut z pestek palmow. 19-21% w tym 1% tłuszczu	—	—	16,50	17,—
Słoma prasowana	—	—	4,50	5,—
Siano łąkowe	—	—	8,—	9,—
Siano koniczyna	—	—	9,—	10,—
Ziemniaki jadalne	—	—	—	—
Seradela	—	—	—	—
Wyka	—	—	27,—	28,—
Peluszka	—	—	28,—	29,—

Ogólny obrót: 2 450 ton
W tem żyta: 60 ton
Usposobienie: stałe